

Sau 46 Năm Nhìn Lại, Ai Thắng Ai Bại?

Huy Vũ

Biến cố 30-4-1975 tính tới nay đã 46 năm, với quãng thời gian dài đó, thiết tưởng đã quá đủ để người Việt chúng ta biết rõ hơn được ai thắng ai bại trong cuộc chiến tranh kéo dài 20 năm, giữa miền Nam Việt Nam (MNVN) hay Việt Nam Cộng Hòa (VNCH) và miền Bắc Việt Nam (MBVN) hay Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa (VNDCCH). Trước khi đi sâu vào chi tiết thiết nghĩ ta cần phải chính danh cuộc chiến vì danh có chính thì ngôn mới thuận.

Ai giải phóng ai? - Những tên cán bộ rừng rú mọi rợ đi ngắm phố phường Saigon

Có nhiều người cho rằng đây là một cuộc Nội Chiến, tương tự như cuộc nội chiến vào thế kỷ 17 giữa Nhà Nguyễn còn gọi là Đảng Trong và Nhà Trịnh còn gọi là Đảng Ngoài. Nhiều người khác cho rằng cuộc chiến tranh giữa Nam và Bắc Việt Nam từ 1955 tới 1975, không hẳn là nội chiến, vì trong cuộc chiến tranh này, sự “tác động” từ thế giới bên ngoài, Thế Giới Tự Do và Thế Giới Cộng Sản. Hai thế lực tuy là bên ngoài, song đã đóng một vai trò quan trọng. Vì thế mà họ gọi là cuộc chiến tranh Ủy Nhiệm. VNCH được ủy nhiệm bởi Thế Giới Tự Do và VNDCCH được ủy nhiệm bởi Thế Giới Cộng Sản.

Lại cũng có rất nhiều người khác nghĩ rằng cả hai “định nghĩa” trên đây đều không sát với thực tế, nên cho rằng cuộc chiến tranh giữa VNDCCH và VNCH là cuộc Nội Chiến do Ý Thức Hệ. Một bên mang Ý Thức Hệ Cộng Sản (Communist Ideology) và một bên mang Ý Thức Hệ Chống Cộng Sản (Anti-Communist Ideology).

- Bên Ý Thức Hệ Cộng Sản thì tin rằng Chủ Nghĩa Cộng Sản là đỉnh cao trí tuệ của nhân loại và chỉ có CNCS mới có thể giải phóng dân tộc Việt Nam thoát khỏi sự kìm kẹp và bóc lột của các đế quốc tư bản, và tạo cơ hội cho nhân dân Việt Nam sánh vai cùng nhân dân các nước trên thế giới, tiến vào Thế Giới Đại Đồng . Theo lý thuyết cộng sản, Thế Giới Đại Đồng là thiên đường hạ giới, nơi đây không ranh giới quốc gia và dân tộc, không có người bóc lột người, và mọi người làm việc theo khả năng và hưởng thụ theo nhu cầu.
- Bên Ý Thức Hệ Chống Cộng Sản tin rằng, Chủ Nghĩa Cộng Sản là một chủ nghĩa không tưởng, nó được hình thành từ đầu óc của những kẻ không bình thường, và cũng chỉ có những người Việt đợc mà không hiểu mới tin rằng chủ nghĩa này sẽ đưa dân tộc Việt Nam đến bến bờ vinh quang. Bên Ý Thức Hệ Chống Cộng Sản tin rằng, nếu không chống lại Chủ Nghĩa Cộng Sản thì đất nước này sẽ mãi mãi đói nghèo và dân tộc này sẽ mãi mãi chìm đắm trong tăm tối triền miên.

Quan điểm thứ ba được nhiều người cho là hợp lý hơn cả và một khi đã thừa nhận điều này thì người ta phải thừa nhận các hệ quả tất yếu của nó.

Dưới đây là những hệ quả của cuộc chiến tranh Ý Thức Hệ giữa VNCH và VNDCCH:

- Ngày 30-4-1975, không phải là ngày kết thúc toàn diện cuộc chiến, mà chỉ là ngày chấm dứt cuộc chiến tranh bằng vũ khí hay bạo động, song một cuộc chiến tranh khác không vũ khí hay bắt bạo động lại bắt đầu.
- Với ngày 30-4-1975, người ta không chối cãi được rằng, trong giai đoạn chiến tranh vũ khí, Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa đã thất bại nặng nề. Nguyên nhân của sự thất bại, không phải vì họ hèn nhát, mà vì một lý do đơn giản và dễ hiểu là vũ khí của họ bị cạn kiệt do sự phản bội của đồng minh

Hoa Kỳ. Trong một cuộc chiến tranh bằng vũ khí, tất nhiên vũ khí đóng vai trò quan trọng trong việc thắng hay bại của mỗi bên. Khi cuộc chiến bước vào một giai đoạn quyết định, VNDCCH được đồng minh Liên Xô và Trung Cộng viện trợ vũ khí vô cùng dồi dào, còn bên VNCH lại bị đồng minh Hoa Kỳ cắt bỏ hoàn toàn. Do đó việc thất bại của VNCH trong giai đoạn này là một điều không thể tránh.

- Một điểm quan trọng trong cuộc chiến tranh Ý Thức Hệ là, người ta không thể lấy dân số cư trú trong các quận huyện mà mỗi bên chiếm được làm tiêu chuẩn để thắng bại, mà phải dùng tiêu chuẩn khác, là lòng người hay lòng dân đối với mỗi bên để quyết định thắng, ai bại.

Để có được một quyết định khách quan và trung thực ai thắng và ai bại trong cuộc chiến tranh Ý Thức Hệ giữa VNCH và VNDCCH, điều quan trọng là người ta cần phải làm là tìm hiểu xem lòng người hay lòng dân của người dân miền Nam cũng như của người dân miền Bắc đối với VNCH và VNDCCH như thế nào trước cũng như sau tháng Tư 1975. Dưới đây là những tiêu mục mà ta cần phải xét qua:

1. Lòng người dân MNVN đối với VNCH trước tháng 4-1975

Theo sự ước tính của nhiều người thì ở MNVN trước tháng 4-1975 chỉ có khoảng 50% dân chúng đã tích cực hỗ trợ Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa trong việc chống lại CSMB, khoảng 30% hầu như thờ ơ với công việc này, và khoảng 20% hoặc ngấm ngấm hoặc công khai tiếp tay cho CSMB đánh phá VNCH.

- . Đây là chiếc xe hơi mà lính cộng sản Bắc Việt lần đầu tiên trong đời được nhìn thấy (ảnh tư liệu)
- .. Lính cộng sản Bắc Việt tò mò xem một cái “đài” (radio) (ảnh tư liệu)

2. Lòng người dân MNVN đối với CSMB sau tháng 4-1975:

Sau khi đã chiếm được miền Nam bằng một cuộc chiến tranh bạo lực, ngoài việc dồn Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa vào các trại tù cải tạo, CSMB còn cho thực thi ngay những gì mà họ đã và đang thực thi ở miền Bắc, với mục đích là để nâng cao trình độ “thấp kém” về mặt dân trí và “lạc hậu” về mặt xã hội của nhân dân miền Nam cho ngang bằng với trình độ “ưu việt” về mặt dân trí và “tiên tiến” về mặt xã hội của nhân dân miền Bắc. Chỉ ít tháng sau tháng 4-1975, dân chúng miền Nam được “ưu ái” cho học tập về đường lối và chính sách của đảng CSVN, đồng thời được “cho phép” tham gia vào việc thực thi những biện pháp “siêu việt” để cải thiện xã hội tư bản thối nát miền Nam dưới những hình thức như đổi tiền, đánh tư sản, cưỡng bách đi vùng kinh tế mới v.v..., làm cho người dân miền Nam chẳng những “sáng mắt” mà còn “sáng lòng” để nhận ra được rằng:

- Lời nói của TT Thiệu: “Đừng nghe những gì cộng sản nói, mà hãy nhìn những gì cộng sản làm”, mà trước đây họ nghĩ đó chỉ là những lời lẽ tuyên truyền bôi bẩn đối phương. Song sau ngày 30-4, họ đã nhận thấy đó là sự thật 100%.
- Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa đã chiến đấu chống lại CSMB trong 20 năm không phải là đánh thuê cho Mỹ như Việt Cộng đã tuyên truyền xuyên tạc, mà là để bảo vệ cho nhân dân miền Nam được sống trong tự do, no ấm, có nhân phẩm và nhân quyền. Chính CSMB mới là kẻ đánh thuê thật sự cho đế quốc như Tổng bí thư Lê Duẩn đã long trọng xác nhận: **“Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, Trung Quốc”**.
- Cộng Sản miền Bắc đánh chiếm miền Nam không phải là để giải phóng nhân dân miền Nam thoát khỏi đàn áp và bóc lột của “Mỹ Ngụy” như chúng đã rêu rao, mà là để áp đặt lên đầu họ một chế độ độc tài

đảng trị. Sống dưới chế độ này người dân miền Nam hoàn toàn mất hết tự do, không có nhân phẩm và chẳng có nhân quyền.

- Trước năm 1975 một số không nhỏ dân chúng miền Nam, vì bị tuyên truyền móc nối nên làm tưởng bọn cộng sản là người yêu nước thương nòi, do đó đã lén lút nuôi dưỡng chúng trong nhà, tiếp tế và tiếp tay cho chúng đánh phá VNCH. Sau ngày 30-4-1975 chính những tên cộng sản này đã cướp đất đai và nhà cửa của họ. Dưới đây là một trường hợp điển hình: Trong vụ giải tỏa khu đất gần chợ Tuyên Nhơn huyện Thạnh Hóa, tỉnh Long An, một toán cán bộ của thị trấn Thạnh Hóa thay mặt cho chính quyền địa phương đã tới nơi cư trú của gia đình ông bà Nguyễn Trung Can và Mai Thị Kim Hương vào ngày 13-4-2015, để thông báo lệnh giải tỏa. Trước mặt đám cán bộ này, bà Mai Thị Kim Hương đã thẳng thừng nói như tát nước vào mặt đám cán bộ rằng: “Ngày xưa gia đình nhà tao làm đường lạc lối, ăn cơm quốc gia thờ ma cộng sản. Bây giờ để cộng sản cướp đất cướp nhà tao.... Bây giờ bốn mươi năm rồi... tao quyết tâm tiêu diệt cộng sản...”.
- Khi đã nhận ra được bộ mặt thật của đảng CSVN chỉ là tay sai của đế quốc Nga-Tàu, không thể tiếp tục chung sống với chúng được nữa, nên người dân miền Nam đổ xô nhau đi tìm đường vượt biên, từ thành thị đến thôn quê, từ hang cùng đến ngõ hẻm, đâu đâu người ta cũng thấy dân chúng tùm năm, tùm ba thì thầm tính chuyện vượt biên. Người chọn đường biển, kẻ chọn đường bộ, dù biết rằng đường nào cũng nguy hiểm cả và tỷ lệ đến được bến bờ tự do chỉ độ 50%, phần còn lại là bị đắm tàu, bị cướp biển Thái Lan giết, hoặc bị nhà cầm quyền CS cầm tù, song họ không hề sừng sỏ và chùn bước.

Nhờ vào việc thất bại của VNCH vào ngày 30-4-1975 mà người dân miền Bắc cũng đã sáng mắt và sáng lòng để nhận ra được rằng họ đã bị ông Hồ và đảng CSVN lừa gạt và bịp bợm vô cùng cay đắng. Những lời dạy bảo nhân dân miền Bắc của ông Hồ và của đảng CSVN về miền Nam chỉ là những lời lẽ tuyên truyền láo khoét để khai thác lòng yêu nước của họ và thúc đẩy họ lao đầu vào miền Nam chém giết đồng bào ruột thịt, mà thực chất chỉ là đánh thuê cho Liên Xô và Trung Cộng. Dưới đây là những dẫn chứng điển hình:

- Nhà thơ Phan Huy:

Phan Huy là một nhà thơ khá nổi tiếng của miền Bắc. Theo ông thì trước ngày 30-4-1975, người dân ở trên vĩ tuyến 17 bị đảng CSVN bịp bợm đến nỗi:

*“...chẳng biết gì ngoài bác, đảng kính yêu
Xã hội sơ khai tấy não một chiều
Con người nói năng như chim vẹt
Mở miệng ra là: ‘Nhờ ơn Bác và Đảng
Chế độ ta ưu việt nhất hành tinh’”*

Trong bài thơ có tựa đề là Tâm sự một đảng viên, ông Phan Huy cũng đã cho biết là người dân miền Bắc nhìn đâu đâu cũng chỉ thấy bác và đảng vĩ đại và trong cái khung trời bít bùng người dân đã được bác và đảng nhồi nhét và dạy bảo:

*“Rằng tại Miền Nam, nguy quyền bách hại
Đim nhân dân dưới áp bức bạo tàn
Khắp nơi nơi cảnh đói rách cơ hàn
Đang rên siết kêu than cần giải phóng”*

Sau ngày 30-4-1975, Phan Huy có cơ hội bước chân vào miền Nam, ông nhận ra rằng, cuộc sống của người dân miền Nam hoàn toàn khác với những lời dạy bảo dối trá của bác và đảng, khiến niềm tin của ông vào Bác và Đảng sụp đổ hoàn toàn:

*“Đến Sài Gòn, tưởng say men chiến thắng
Nào ngờ đâu sụp đổ cả niềm tin
Khi điều ngoa dối trá hiện nguyên hình
Trước thành phố tự do và nhân bản.”*

- Nhà thơ Thái Bá Tân:

Ông Thái Bá Tân, một thi sĩ nổi tiếng của miền Bắc Xã Hội Chủ Nghĩa, cũng phải thừa nhận là Tổng thống VNCH Nguyễn Văn Thiệu đã nói rất đúng về người CSVN:

*“Tôi không biết ông Thiệu
Yêu mến lại càng không
Nhưng buộc lòng phải thừa nhận
Rằng ông ấy nói đúng
Thời còn ở miền Nam
‘Đừng nghe cộng sản nói
Hãy xem cộng sản làm’”*

- Nhà văn Dương Thu Hương:

Dương Thu Hương là nhà văn nổi tiếng của miền Bắc hay của VNDCCH. Theo bà Hương thì: “Ở miền Bắc tất cả mọi báo đài, sách vở đều do nhà nước quản lý. Dân chúng chỉ được nghe đài Hà Nội mà thôi; và chỉ có những cán bộ được tin tưởng lắm mới được nghe đài Sơn Mao, tức là đài phát thanh Trung Quốc. Còn toàn bộ dân chúng chỉ được nghe loa phóng thanh tập thể; có nghĩa là chỉ được nghe một tiếng nói. Vào Nam tôi mới hiểu rằng, chế độ ngoài Bắc là chế độ man rợ vì nó chọc mù mắt con người, bịt lỗ tai con người”.

- Thư của một cựu “giải phóng quân” VNDCCH gửi cho một cựu “ngụy quân” VNCH:

Ngay trong phần đầu của lá thư anh “cựu giải phóng quân” đã trân trọng thông báo cho anh “cựu ngụy quân” biết là hiện tại anh ta đang tự giác và tự nguyện “tiến nhanh, tiến mạnh và tiến vững chắc” trên con đường “Ngụy Quân Hóa và Mỹ Cút Hóa”. Anh CGPQ cũng đã dí dỏm giải thích về lý do tại sao anh ta đã và đang làm một việc ngược đời như thế:

- Ngụy quân hóa vì **cái gì của Ngụy tôi cũng thích, như nhạc Ngụy, sách Ngụy, nói chung là thượng vàng hạ cám gì của Ngụy đều... hiện đại.**
- Mỹ-cút hóa là con cháu tôi bây giờ học tiếng Mỹ thay vì tiếng Nga, như đảng đã bái bai Kinh Tế Tập Trung đối meo chạy theo Kinh Tế Thị Trường béo bở, bỏ đồng Rúp ông Liên Xô để úp mặt vào đồng Đô để quốc. Mỹ-cút hóa vì con gái rượu của Thủ tướng Dũng thiếu gì con trai của các nhà lão thành Cách Mạng gạ gẫm چرا kéo mà cứ một hai “em chả, em chả”, cứ nặng nạch đòi lấy bằng được thằng con Ngụy đã cút theo Mỹ ngày Mỹ cút; Mỹ-cút hóa đến nỗi mấy đứa cháu tôi bây giờ mừng sinh nhật cũng hát bài Hép-Pi-Bót-Đê (Happy Birthday), hễ mở miệng là Ô Kê Ô Gà! Ra phố thì cứ đòi uống Cô Ca, ăn thì Mạc-Đá-Nồ (McDonald), Bơ-Gơ-Kinh (Burger King), Ken-Tơ-Ky-Phờ-Rai-Trích-Cần (Kentucky Fried Chicken)..., con quan CS chỉ toàn muốn du học Mỹ Tư Bản...”.

- Châu Hiền Lý (bộ đội tập kết 1954):

Trong một bài viết có nhan đề Cả Nước Đã Bị Lừa được viết vào dịp kỷ niệm 35 năm ngày “giải phóng miền Nam”, ông Châu Hiền Lý đã nhận định về “chiến thắng 30 tháng 4” của đảng cộng sản Việt Nam như sau:

“Sự bẽ bàng còn lớn hơn vinh quang chiến thắng. Hòa bình và thống nhất đã chỉ phơi bày một miền Bắc xã hội chủ nghĩa thua kém miền Nam, xô bồ và thối nát, về mọi mặt. “Tinh hơn hẳn” của chủ nghĩa Mác-Lênin trở thành một trò cười. Sự tồi đờ của nó được phơi bày rõ rệt cùng với sự nghèo khổ cùng cực của đồng bào miền Bắc”.

Tiếp theo đó ông Lý đã nêu ra một loạt câu hỏi để người đọc nhìn lại và suy ngẫm, rồi tự trả lời, xem sau hơn nửa thế kỷ chủ nghĩa cộng sản được thực thi ở Việt Nam có phải là một chủ nghĩa tốt đẹp không? Nếu chủ nghĩa cộng sản thật sự tốt đẹp thì tại sao:

- Năm 1954 sau khi thắng Pháp, tại sao hơn 1 triệu người Bắc phải bỏ lại nhà cửa ruộng vườn di cư vào miền Nam?
- Sau năm 1975, tại sao dân miền Nam không ồ ạt di cư ra Bắc sinh sống để được hưởng những thành quả của CNXH mà chỉ thấy hàng triệu người Bắc lũ lượt kéo nhau vào Nam lập nghiệp?
- Tại sao sau khi được “giải phóng” khỏi gông cùm của Mỹ-Ngụy, hàng triệu người phải vượt biên tìm tự do trong cái chết gần kề, ngoài biển cả mênh mông?
- Tại sao nhân viên trong các phái đoàn CS đi công tác thường hay trốn lại ở các nước tư bản dưới hình thức tị nạn chính trị?
- Tại sao đàn ông của các nước tư bản Châu Á có thể đến Việt Nam để chọn vợ như người ta đi mua một món hàng?
- Tại sao Liên Xô và các nước Đông Âu bị sụp đổ?
- Tại sao lại có sự cách biệt một trời một vực giữa Đông Đức và Tây Đức, giữa Nam Hàn và Bắc Hàn?

– Tại sao nước ta ngày nay phải quay trở lại với kinh tế thị trường, phải đi làm công cho các nước tư bản?

– Tại sao các lãnh tụ CS lại gọi con đi du học tại các nước tư bản thù nghịch?”

Gần cuối bài Cả nước đã bị lừa, ông Lý viết:

“Người dân chẳng còn một tí tí lòng tin vào bất cứ trò ma giáo nào mà chính phủ bé, chính phủ lớn, chính phủ gần, chính phủ xa đưa ra nữa. Họ nhìn vào ngôi nhà to tướng của ông chủ tịch xã, chú công an khu vực, bà thẩm phán, ông chánh án, bác hải quan, chị quản lý thị trường, kể cả các vị “đại biểu của dân” ở các cơ quan lập pháp “vừa đá bóng vừa thổi còi” mà kết luận: “Tất cả đều là lừa bịp!”. Do đó XHCN sẽ được đánh giá như một thời kỳ đen tối nhất trong lịch sử Việt Nam. Con, cháu, chút, chút chúng ta nhắc lại nó như một thời kỳ... đồ ề! Vết như muôn đời của nhân loại”.

- Ca dao dân gian:

Sau năm 1975 có một câu ca dao nghe rất thấm thía, vì đã nói lên được lòng người dân Việt Nam đối với đảng Cộng sản. Họ mong muốn có một trận dịch đảng giết càng nhiều đảng viên của đảng này càng tốt:

Dịch heo lại đến dịch gà

Bao giờ dịch Đảng cho bà con vui

Kết luận:

Trên đây là những gì mà người ta đã cân đo đong đếm được về lòng người của người dân miền Nam cũng như của người dân miền Bắc đối với Cộng Hòa Miền Nam và Cộng Sản Miền Bắc trước và sau tháng 4-1975. Hơn 500 năm trước Tây Lịch, Tôn Tử (545-470 TCN), một thiên tài quân sự Trung Hoa, đã nói: “Chiếm được thành quách mà không chiếm lòng người thì cũng kể là thất bại”. Dùng câu này như một lăng kính soi rọi vào cuộc chiến tranh ý thức hệ giữa VNCH và VNDCCH, người ta không thể có được một kết luận nào khác hơn là: CSMB tuy đã chiếm được đất đai miền Nam song không hề chiếm được lòng người miền Nam, nên là kẻ bại trong cuộc chiến tranh ý thức hệ này.

Huy Vũ